

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 januari 2015

WETSVOORSTEL

tot wijziging van het Strafwetboek, wat betreft het afkondigen dat de voorschriften of de wetten van een godsdienst of een levensbeschouwing, en inzonderheid de sharia, op de openbare weg van toepassing zullen zijn of zullen afgedwongen worden

(ingediend door de heer Filip Dewinter, mevrouw Barbara Pas en de heer Jan Penris)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 janvier 2015

PROPOSITION DE LOI

modifiant le Code pénal en vue de punir ceux qui proclament que les préceptes ou les lois d'une religion ou d'une philosophie, en particulier la charia, seront appliqués ou imposés sur la voie publique

(déposé par M. Filip Dewinter, Mme Barbara Pas et M. Jan Penris)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel maakt het strafbaar om af te kondigen dat de voorschriften of wetten van een bepaalde godsdienst of levensbeschouwing, en inzonderheid de sharia, van toepassing zullen zijn op de openbare weg in een bepaald gebied of op een bepaalde plaats. Ook wie, verwijzend naar die kennisgeving, die voorschriften of die wetten poogt af te dwingen of te doen naleven, zelfs door het maken van een eenvoudige opmerking, is strafbaar.

RÉSUMÉ

La présente proposition de loi punit ceux qui proclament que les préceptes ou les lois d'une religion ou d'une philosophie, en particulier la charia, seront appliqués sur la voie publique sur un certain territoire ou dans un lieu déterminé. Est également punissable quiconque, en référence à une telle proclamation, tente de faire respecter ces préceptes ou ces lois par la contrainte, fût-ce au moyen d'une simple remarque.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publicaties@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zowel in Duitsland als in Groot-Brittannië werden recent een aantal zogenaamde “shariazones” ingesteld. Binnen deze shariazones worden de islamitische regels zoals bepaald door de islamitische wetgeving, de sharia, afgedwongen. Ook in ons land bestaan — zij het informeel — dergelijke afgebakende zones.

Het ligt voor de hand dat het opleggen van islamitische regels, op het openbaar domein, met name aan personen die niet tot de betrokken religie behoren, in een rechtstaat onaanvaardbaar is.

Er wordt voorgesteld in het Strafwetboek een artikel 146/1 in te voegen:

“Hij die, op enigerlei wijze, te kennen geeft dat de voorschriften of de wetten van een bepaalde godsdienst of levensbeschouwing, en inzonderheid de sharia dan wel een versie of lezing daarvan, op de openbare weg van toepassing zullen zijn of er zullen afgedwongen worden in een bepaald gebied of op een bepaalde plaats, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van duizend euro tot vijftigduizend euro.

Hij die, verwijzend naar die kennisgeving, die voorschriften of die wetten op enigerlei wijze poogt af te dwingen of te doen naleven, zelfs door het maken van een eenvoudige opmerking, wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met een geldboete van twintigduizend euro tot honderduizend euro.”

Deze straf lijkt streng. Men is strafbaar “zelfs door het maken van een eenvoudige opmerking”. Maar de strafwet is op andere gebieden even streng. Wie een fiets steelt door het fietsslot door te knippen, maakt zich schuldig aan diefstal met braak en kan worden gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. Dat wordt bepaald door artikel 467 van het Strafwetboek. De indieners zijn van oordeel dat het misdrijf omschreven door de voorgestelde wet een aanslag is op het gezag van de overheid. Dat mag gestraft worden met strenge straffen.

Hij die, in het tweede geval, de misdaad pleegt door middel van geweld of bedreiging, wordt gestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met een geldboete van vijftigduizend euro tot tweehonderduizend euro.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un certain nombre de “zones d’application de la charia” sont apparues récemment, tant en Allemagne qu’au Royaume-Uni. À l’intérieur de ces zones, les règles islamiques, telles qu’elles sont fixées par le droit islamique, sont appliquées de manière contraignante. Chez nous, bien qu’informelles, de telles zones délimitées existent également.

Il va de soi que l’imposition de règles islamiques dans l’espace public, notamment à l’égard de personnes étrangères à la religion concernée, est inacceptable dans un État de droit.

Il est proposé d’insérer dans le Code pénal un article 146/1 rédigé comme suit:

“Celui qui, d’une quelconque manière, proclame que les préceptes ou les lois d’une religion ou philosophie donnée, en particulier la charia ou une quelconque version ou lecture de celle-ci, seront appliqués ou imposés sur la voie publique dans une zone déterminée ou un lieu déterminé, sera puni d’un emprisonnement d’un an à cinq ans et d’une amende de mille euros à cinquante mille euros.

Celui qui, se référant à cette proclamation, aura tenté d’imposer ou de faire respecter d’une quelconque manière ces préceptes ou ces lois, fût-ce par une simple remarque, sera puni de la réclusion de cinq ans à dix ans et d’une amende de vingt mille euros à cent mille euros.”

Cette peine paraît sévère. L’on est punissable “fût-ce par une simple remarque”. Or, dans d’autres domaines, la loi pénale est tout aussi stricte. Qui vole un vélo en sectionnant le cadenas se rend coupable de vol avec effraction et s’expose à une réclusion de cinq à dix ans, conformément à l’article 467 du Code pénal. Nous considérons que l’infraction prévue par la loi proposée constitue une atteinte à l’autorité de l’État, et qu’elle est passible de peines sévères.

Celui qui, dans le deuxième cas, commet le crime à l’aide de violences ou de menaces est puni de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de quinze mille euros à deux cent mille euros.

De omschreven misdrijven maken een aanslag uit op het grondwettelijk beginsel van de scheiding van kerk en staat. Dat bepaalt de plaats van het voorgestelde artikel in het Strafwetboek. Het betreft “misdaden en wanbedrijven die de door de Grondwet gewaarborgde rechten schenden”.

Filip DEWINTER (VB)
Barbara PAS (VB)
Jan PENRIS (VB)

Les infractions prévues constituent une atteinte au principe constitutionnel de la séparation de l'église et de l'État. C'est ce qui détermine la place de l'article proposé dans le Code pénal. Il s'agit des “crimes et des délits qui portent atteinte aux droits garantis par la Constitution”.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Zij beoogt de gedeeltelijk uitvoering van het arrest van de Grote Kamer van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 13 februari 2003, in de zaak van Refah Partisi tegen Turkije, paragraaf 123, waarin het Hof verklaart dat de islamitische wet of sharia onverenigbaar is met de fundamentele beginselen van de democratie, zoals die worden verwoord door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Art. 2

In boek II, titel II, van het Strafwetboek wordt een hoofdstuk I/1 ingevoegd, luidende:

“Hoofdstuk *Ibis*. Schending van de scheiding van kerk en staat”.

Art. 3

In hoofdstuk I/1, ingevoegd bij artikel 2, wordt een artikel 146/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 146/1. Hij die, hetzij door woorden gesproken in openbare bijeenkomsten of plaatsen, of in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, of gericht tot een of meer personen, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, te kennen geeft dat de voorschriften of de wetten van een bepaalde godsdienst of levensbeschouwing, en inzonderheid de sharia dan wel een versie of lezing daarvan, op de openbare weg van toepassing zullen zijn of er zullen afgedwongen worden in een bepaald gebied of op een bepaalde plaats, wordt gestraft met gevangenisstraf van een jaar tot vijf jaar en met een geldboete van duizend euro tot vijftigduizend euro.

Hij die, verwijzend naar die kennisgeving, die voorschriften of die wetten op enigerlei wijze poogt af te dwingen of te doen naleven, zelfs door het maken van een eenvoudige opmerking, wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en met een geldboete van twintigduizend euro tot honderdduizend euro.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Elle vise à mettre partiellement en oeuvre l'arrêt de la Grande Chambre de la Cour européenne des Droits de l'Homme du 13 février 2003, dans l'affaire Refah Partisi contre Turquie, paragraphe 123, dans lequel la Cour déclare que la loi islamique ou charia est incompatible avec les principes fondamentaux de la démocratie, tels qu'ils sont énoncés dans la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales.

Art. 2

Dans le livre II, titre II, du Code pénal, il est inséré un chapitre I/1 intitulé:

“Chapitre *Ibis*. De la violation de la séparation de l'église et de l'État”.

Art. 3

Dans le chapitre I/1, inséré par l'article 2, il est inséré un article 146/1 rédigé comme suit:

“Art. 146/1. Celui qui, soit par des discours tenus dans des réunions ou dans des lieux publics, ou en présence de plusieurs individus, dans un lieu non public, mais ouvert à un certain nombre de personnes ayant le droit de s'y assembler ou de le fréquenter, ou adressés à une ou plusieurs personnes, soit par des écrits, des imprimés, des images ou emblèmes quelconques, qui auront été affichés, distribués ou vendus, mis en vente ou exposés aux regards du public, proclame que les préceptes ou les lois d'une religion ou philosophie, en particulier la charia ou une quelconque version ou lecture de celle-ci, seront appliqués ou imposées sur la voie publique dans une zone déterminée ou un lieu déterminé, sera puni d'un emprisonnement d'un an à cinq ans et d'une amende de mille euros à cinquante mille euros.

Celui qui, se référant à cette proclamation, aura tenté d'imposer ou de faire respecter d'une quelconque manière ces préceptes ou ces lois, fût-ce par une simple remarque, sera puni de la réclusion de cinq ans à dix ans et d'une amende de vingt mille euros à cent mille euros.

Hij die, in het geval van het vorige lid, de misdaad pleegt door middel van geweld of bedreiging, wordt gestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar en met een geldboete van vijftigduizend euro tot tweehonderdduizend euro.”

13 oktober 2014

Filip DEWINTER (VB)
Barbara PAS (VB)
Jan PENRIS (VB)

Celui qui aura commis le crime prévu à l’alinéa précédent, à l’aide de violences ou de menaces, sera puni de la réclusion de dix ans à quinze ans et d’une amende de cinquante mille euros à deux cent mille euros.”

13 octobre 2014